

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXIX. De Clericis peregrinantibus. D. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

304 LIBER II. TITULUS XXIX.
minùs jure novo *Tridentini sess. 24. c. 20.*
statuitur: „Causæ omnes ad forum Ec-
„clesiasticum pertinentes, etiam benefi-
„ciales, in prima instantia coram Ordi-
„nariis locorum cognoscantur, atque
„omniò saltem infra biennium à die mo-
„tæ litis terminentur, alioquin post id
„spatium liberum sit partibus vel alteri
„illarum Judices superiores adire: neque
„appellationes ab iisdem interpositæ re-
„cipiantur, nisi à definitiva vel à defini-
„tivæ vim habente, & cujus gravamen
„per appellationem à definitiva reparari
„nequeat, v. g. incarcerationio, tortura,
excommunicatio, quæ trahit post se exe-
cutionem, &c.

TITULUS XXIX.

De Clericis peregrinantibus.

I. Cùm *C. 52. Tit. præc.* dicat Pontifex:
„Quia plus est ad Sedem Apost. facto
„provocare quàm verbo, Excommuni-
„catio post iter arreptum lata non tenet;
„adeòque talis peregrinatio habet vim &
„effectum appellationis, etiam non petitis
„Apostolis, modò fiat intra decendium à die
„latæ sententiæ vel illati gravaminis, mo-
„nito desuper à peregrinante per se vel per
„nuntium Judice, ideo subjicitur præsens
titulus, in quo

2. C. un. „Cum Presbyter J. iter Romam arripuit, quidam res ejus diripere præsumperunt, quia eas sub protectione Sedis Apost. non posuerat, mandat nihilominus Pontifex: Cum hi, qui accedunt ad præsentiam Papæ, una cum rebus suis debeant esse sub protectione Apost. securi, ut quidquid eidem post iter arreptum est subtractum, restituatur. Ex quo inferunt DD. quia ratio Constitutionis est generalis, quòd non solum ad Clericos, sed etiam ad laicos Romipetas spectet, ut siue causâ devotionis, vel appellationis, aut aliâ Romam petant, durante ipsâ absentia nec in - nec extra iudicium molestari possint. Posset tamen Ordinarius, si Clericus peregrinans neglexerit, ex fructibus Beneficii substitutione onerum providere.

3. Verùm C. 9. Tit. præc. in Decret. statuitur: „Cum aliquam causam contingit appell. rem. committi, & adversa pars post citationem iter arripuit ad Sedem Apost. non minus poterit Judex in negotio juxta juris formam procedere; quòd si ante citationem iter arripuerit, non est aliquatenus procedendum; uti nec juxta c. 30. Tit. præc. in casu, quo quis afferit, se pro causa controversa nuntium ad Sedem Apost. destinasse. Ratio, quia

quia per citationem est præventus, adeoque per se vel per Responsalem juri stare tenetur. Videtur tamen arreptio itineris post citationem posse habere vim recusatationis Judicis.

TITULUS XXX.

De Confirmatione utili vel inutili.

I. CONFIRMATIO est juris prius habiti seu quæsitæ, v. g. per Electionem, contractum, transactionem, privilegium, sententiam, aliūve actum à legitimo Superiore facta corroboratio; potestque fieri vel in *forma communi*, quando Superior nullâ præcedente causæ cognitione actum ab inferiore gestum confirmat in eo statu in quo antea fuit; vel in *forma speciali* seu specifica, quando fit cum perfecta actus notitia, pensatis circumstantiis, v. g. si Rescripto confirmatorio tenor totius instrumenti vel dispositionis inseratur, aut clausula: *Ex certa scientia; ex plenitudine potestatis; suppletis omnem defectum juris si fortè intervenerit*; vel: *Non obstantibus quacunque lege aut consuetudine in contrarium*, & similes.

2. Porro licet utraque in eo conveniat quòd, si sit *Utilis* seu valida, i. e. ad veram narrata sit concessa, per utramque cor-